

гепатоцитах) у собак за гепатодистрофії, був дещо знижений та в середньому по групі становив $34,9 \pm 2,75$ % від загальної кількості білку. У клінічно здорових собак відносна кількість альбумінів була значно вищою ($48,9 \pm 2,06$ % від загальної кількості білку; $p < 0,05$). Рівень глобулінових фракцій у хворих тварин майже не відрізнявся від величин у клінічно здорових. А саме, частка α_1 -глобулінів була більшою за верхню межу референтної величини (10 %) на 16,6 %; (α_2 -глобулінів у собак було вище на 4,9 % порівняно із клінічно здоровими. Відносна частка β -глобулінів у хворих тварин не відрізнялася від величин клінічно здорових. Проте, рівень γ -глобулінів по групі становив $23,5 \pm 1,96$ %, що на 9,8 % більше за клінічно здорових ($13,8 \pm 2,43$ % від загальної кількості білку; $p < 0,05$) [4].

Таким чином, згідно проведених нами досліджень гепатопатодистрофія у собак найчастіше проявлялася такими ознаками: пригнічення загального стану, гіпорексія, (деколи анорексія), болючість в ділянці печінки, гепатомегалія, олігохромемія, олігоцитемія, гіперпротеїнемія, гіпоальбумінемія, збільшення в сироватці крові глобулінових фракцій і особливо гамма-глобулінів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Внутрішні хвороби тварин / В.І. Левченко та ін.; за ред. В.І. Левченка. Біла Церква, 2012. Ч.1. 528 с.
2. Тили Л. Болезни кошек и собак. Консультация за 5 минут: пер. с англ. / Л. Тили, Ф. Смит. М.: ГЭОТАР-МЕД, 2001. С. 241.
3. Методи лабораторної діагностики хвороб тварин / В.І. Левченко та ін.; за ред. В.І. Левченка. К.: Аграрна освіта, 2010. 437 с.
4. Ветеринарна клінічна біохімія: підручник / В.І. Левченко та ін.; за ред. В.І. Левченка і В.В. Влізла. 2-ге вид., перероб. та. доп. Біла Церква, 2019. 416 с.

УДК 619:[616.34–002+616–071/–085]:636.7

ПАРФЬОНОВА І.О., магістрантка

Науковий керівник – **ТИШКІВСЬКИЙ М.Я.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОШИРЕННЯ, ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА ГАСТРОЕНТЕРИТУ

Хвороби органів травлення у тварин складають приблизно 45 % від загальної кількості незаразних хвороб та серед них займають перше місце [1].

За даними літератури, смертність тварин у результаті захворювань органів травлення стоїть на другому місці після смертності від серцево-судинних патологій [2].

Серед хвороб травної системи виділяють функціональні та морфологічні порушення роботи шлунка та тонкої кишки переважно катарального характеру (гастроентерити). За даними літератури, гастроентерити (їх називають “*small intestinal disease*”) класифікують переважно як гострі поліетіологічні запалення відділів шлунково-кишкового тракту, які проявляються порушенням травлення, імунної відповіді та інтоксикацією організму [3–5].

Ключові слова: гастроентерит, парвовірусний ентерит, голодна дієта, регідрон, ніфуроксазид-5, гамавіт, фестал, лінекс, гіскан-5, фоспреніл.

Мета роботи – вивчити поширення, діагностику та лікування собак за гастроентериту у м. Київ.

Матеріалом для дослідження були собаки різних порід та вікових груп, які належать жителям м. Києва.

За результатами аналізу амбулаторного прийому в клініці видно, що у собак, господарі яких зверталися до ветеринарної клініки “Зоолукс” протягом 2018–2020 років реєструвалися наступні внутрішні хвороби: стоматит, фарингіт, гастрит, гастроентерит, хімостаз, копростаз, гепатит, цироз, гепатодистрофія, асцит, перитоніт, хвороби шлунково-кишкового тракту, печінки і очеревини, риніт, ларингіт, бронхіт, пневмонія, хвороби органів дихання, гіповітамінози, ожиріння, панкреатит, цукровий діабет, синдром Кушинга, хвороби обміну

речовин та ендокринної системи, нефрит, уроцистит, сечокам'яна хвороба, хвороби сечової системи, анемія, серцева недостатність, епілепсія та хвороби шкіри.

Хвороби системи травлення найчастіше реєструвалися у собак (22,5 %). Найбільшу питому вагу серед патологій шлунково-кишкового тракту, печінки та очеревини займає гастрит 26,0 % та гастроентерит – 36,8 %. Окрім захворювань шлунково-кишкового тракту в собак, які знаходилися на лікуванні реєстрували в 20,7 % випадків хвороби органів дихання, в 11,6 % випадків хвороби сечової системи, в 8,2 % – випадків хвороби шкіри.

Проаналізувавши всі можливі причини розвитку гастроентериту, ми вважаємо, що дана патологія розвивається в основному за порушення умов та режиму годівлі, дії стрес-фактору, годівля недоброякісними кормами та за зниженої резистентності *Helicobacter pylori*.

Клінічна картина гастроентериту у всіх собак характеризувалася диспепсичними явищами, дискінетичною диспепсією, дизорексією, больовим синдромом, враженнями шкіри, змінами слизової оболонки ротової порожнини.

Показниками розвитку гастроентериту за дослідження копрограми були: підвищення вмісту білку, стеркобіліногену, білірубіну, неперетравного крохмалю та нейтрального жиру.

Найбільш ефективною схемою лікування в терапевтичному плані яку ми застосовували виявилася схема з використанням двохкомпонентної протихелікобактерної терапії з використанням препаратів, які сприяють відновленню слизової оболонки шлунково-кишкового тракту та чинять цитопротекторну дію (амоксацилін 0,25 г 3 рази на добу та метронідазол по 1 таблетці 2 рази на добу) з подальшим використанням дієти “ROYAL CANIN INTESTINAL”. Окрім етіотропної, дієто- та фітотерапії собакам дослідної групи призначали: Омез, Де-Нол та олію обліпихову.

Використання у комплексі лікування гастроентериту собак кормів “ROYAL CANIN INTESTINAL” дозволяє не тільки повністю нормалізувати показники різних систем організму, що впливає на перебіг патологічного процесу і прискорює термін одужання тварини, а й надійно профілактує захворювання при подальшому їх використанні [3].

Виходячи з отриманих нами даних можна зробити висновок, що для лікування гастроентериту в собак, який перебігає хронічно в схему лікування необхідно включати двохкомпонентну етіотропну протихелікобактерну терапію, препарати які сприяють відновленню слизової оболонки шлунково-кишкового тракту, покращенню травлення на фоні дієтотерапії та фітотерапії з подальшим призначенням пробіотиків та спеціальних дієт “ROYAL CANIN GASTRO INTESTINAL”.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кузнецов А.Ф. Справочник ветеринарного врача. М: Лань, 2002. 896 с.
2. Вербицький П.П., Достоевський П.П., Бусол В.О. Довідник лікаря ветеринарної медицини: справочное издание; за ред. П.І. Вербицького, П.П. Достоевського. К.: Урожай, 2004. 1280 с.
3. Йин С. Полный справочник по ветеринарной медицине мелких домашних животных. Аквариум. Принт, 2008. 1024 с.
4. Внутрішні незаразні хвороби тварин: Підручник. 2-ге вид., доп. / М.О. Судаков, М.І. Цвіліховський, В.І. Береза та ін.; за ред. М.О. Судакова. К.: Мета, 2002. 352 с.
5. Внутрішні хвороби тварин / В.І. Левченко та ін.; за ред. В.І. Левченка. Біла Церква, 2012. Ч. 1. 528 с.

УДК 619.616.6–071/–085:636.8

КОНЯЄВА А.К., магістрантка

Науковий керівник – **ТИШКІВСЬКИЙ М.Я.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛІКУВАННЯ КОТІВ ЗА УРОЛІТІАЗУ

Серед хвороб котів і собак патологія сечовидільної системи за частотою та кількістю летальних випадків займає одне з перших місць, поряд із хворобами серцево-судинної системи, пухлинами та травмами [1, 2].